

EUROPOS PARLAMENTAS

2009 - 2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

22.11.2010

B7-0626/2010

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas siekiant užbaigti diskusijas dėl Tarybos ir Komisijos pareiškimų

pagal Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį

dėl 10-ųjų JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1325 (2000) dėl moterų, taikos ir saugumo metinių

Norica Nicolai, Marielle De Sarnez
ALDE frakcijos vardu

RE\840490LT.doc

PE450.462v01-00

LT

Susivieniję įvairovėje

LT

Europos Parlamento rezoliucija dėl 10-ųjų JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1325 dėl moterų, taikos ir saugumo teminių

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos rezoliucijas 1325 (2000) ir 1820 (2008) dėl moterų padėties, taikos ir saugumo ir JT Saugumo Tarybos rezoliuciją 1888 (2009) dėl lytinio smurto prieš moteris ir vaikus ginkluoto konflikto metu, kurioje pabrėžiama visų valstybių atsakomybė siekiant sustabdyti nebaudžiamumą ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn asmenis, atsakingus už nusikaltimus žmoniškumui ir už karo nusikaltimus, įskaitant ir susijusius su seksualiniu ir kitokiu smurtu prieš moteris ir mergaites,
- atsižvelgdamas į ES Tarybos veiksmų lyčių lygybės skatinimo vystomojo bendradarbiavimo srityje planą, pagal kurį turėtų būti užtikrinama, kad į lyčių lygybės aspektą visais lygmenimis būtų atsižvelgiama ES darbe su šalimis partnerėmis,
- atsižvelgdamas į tai, kad 2010 m. kovo mėn. paskirtas Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus specialusis atstovas seksualinio smurto per ginkluotus konfliktus klausimams,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio mėn. priimtus Tarybos dokumentą „Visapusiškas ES požiūris į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijų 1325 ir 1820 dėl moterų, taikos ir saugumo įgyvendinimą“ ir veiklos dokumentą „JT ST rezoliucijos 1325, kurios nuostatos sustiprintos JT ST rezoliucija 1820, įgyvendinimas atsižvelgiant į ESGP“ ir į 2006 m. rugsėjo mėn. Tarybos dokumentą „Žmogaus teisių klausimų integravimas į ESGP“,
- atsižvelgdamas į ES gaires dėl smurto prieš moteris bei mergaites ir jų diskriminacijos ir ES gaires dėl vaikų ir ginkluotų konfliktų,
- atsižvelgdamas į 2009 m. Europos Parlamento rezoliuciją dėl lyčių lygybės aspekto integravimo į ES išorinius santykius ir taikos (tautos) kūrimo procesą,
- atsižvelgdamas į 2006 m. Europos Parlamento rezoliuciją dėl moterų padėties vykstant ginkluotiems konfliktams ir jų vaidmens atstatant šalis po konflikto,
- atsižvelgdamas į 2006 m. Europos Parlamento rezoliuciją dėl moterų dalyvavimo politikoje,
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento Saugumo ir gynybos pakomitečio 2007 m. veiksmų planą dėl lyčių aspekto integravimo,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. spalio 7 d. rezoliuciją dėl nesėkmių ginant žmogaus teises ir teisingumą Kongo Demokratinėje Respublikoje,
- atsižvelgdamas į naują JT už lyčių klausimus atsakingą padalinį (JT Moterys),
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,

- A. kadangi 2010 m. sukanka 10-osios JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1325, pirmosios rezoliucijos, kurioje nagrinėjamas neproporcingas ir specifinis ginkluotų konfliktų poveikis moterims, susiejama konfliktų metu išgyventa moterų patirtis ir tarptautinės taikos ir saugumo palaikymas, taip pat aptariamos tarpusavyje susijusios dalyvavimo, apsaugos, prevencijos, paramos ir atsigavimo temos, metinės,
- B. kadangi lapkričio 25 d. yra Tarptautinė smurto prieš moteris panaikinimo diena,
- C. kadangi Saugumo Tarybos rezoliucijos 1820, 1888 ir 1889 sutvirtina ir papildo JT Saugumo Tarybos rezoliuciją 1325 ir kadangi šios keturios rezoliucijos turi būti laikomos įsipareigojimų moterims, taikai ir saugumui rinkiniu,
- D. kadangi šių įsipareigojimų įgyvendinimas yra bendras visų JT valstybių narių rūpestis ir pareiga; taigi pabrėžia, jog 2008 m. gruodžio mėn. buvo priimtos ES gairės dėl smurto prieš moteris bei mergaites ir kovos su visų formų moterų diskriminacija ir ES gairės dėl vaikų ir ginkluotų konfliktų, kurios yra stiprus politinis signalas, jog šiems klausimams Sąjunga teikia pirmenybę,
- E. kadangi Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijų 1820 ir 1325 įgyvendinimas turėtų būti ES išorės finansinių priemonių prioritetinis tikslas ir teikti tinkamą paramą pilietinės visuomenės organizacijoms, kurios vykdo veiklą šalyse ir regionuose, kuriuose vyksta ginkluoti konfliktai ir kuriems šie konfliktai daro poveikį,
- F. kadangi Europos Parlamentas turėtų stebėti, kaip įgyvendinamas ES lyčių lygybės ir galių suteikimo moterims ES išorės veiksmuose veiksmų planas ir kaip įgyvendinamos gairės dėl smurto prieš moteris ir vaikus,
- G. kadangi atsižvelgiant į lyčių perspektyvą vykdant civilines ir karines misijas užtikrinamas daug didesnis veiklos efektyvumas ir ES, kaip viena iš pagrindinių veikėjų, šių misijų metu gali būti naudinga sprendžiant moterų padėties ginkluotų konfliktų metu klausimus;
- H. kadangi ES turėtų sudaryti vienodas sąlygas moterims dalyvauti konfliktų prevencijoje, krizės valdyme, taikos derybose ir veikloje pasibaigus konfliktui, pvz., planuojant atstatymo darbus po karo,
- I. kadangi dalis paplitusių ir sistemingų veiksmų, prievartavimas ir seksualinė vergovė pagal Ženevos konvenciją yra pripažįstamos nusikaltimais žmoniškumui ir karo nusikaltimais; kadangi prievartavimas dabar taip pat pripažįstamas genocido dalimi, kai yra vykdomas siekiant visiškai ar dalinai sunaikinti tam tikrą žmonių grupę; kadangi ES turėtų remti veiksmus, kuriais siekiama nutraukti kaltų dėl seksualinio smurto prieš moteris ir vaikus nebaudžiamumą,
- J. kadangi Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) įsteigimas turėtų padėti toliau įgyvendinti JT ST rezoliucijas 1325 ir 1820, atsižvelgiant tiek į jos vidinę struktūrą, tiek į jos išorės veiksmus ir politiką;
- K. kadangi ES priėmė ne vieną svarbų dokumentą, susijusį su JT Saugumo Tarybos rezoliucijų 1820 ir 1325 įgyvendinimo būdais, tačiau parodė labai mažai intereso praktiškai, sistemingai ir nuosekliai įgyvendinti šias gaires,

- L. kadangi tik nedaugelis ES valstybių narių parengė nacionalinius JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1325 įgyvendinimo veiksmų planus; kadangi Austrija, Belgija, Danija, Suomija, Nyderlandai, Portugalija, Ispanija, Švedija ir Jungtinė Karalystė priėmė nacionalinius veiksmų planus,
1. pabrėžia, kad 10-osios Saugumo Tarybos rezoliucijos 1325 metinės turėtų žymėti JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1325 įgyvendinimo, kurio pažanga neįmanoma be politinio aukščiausio lygmens vadovavimo ir didesnių išteklių, atnaujintos darbotvarkės pradžią; labai rekomenduoja, kad šiam klausimui būtų skirtas tinkamas dėmesys persvarstant ES žmogaus teisių politiką, kai rengiama visapusiška žmogaus teisių strategija atskiroms šalims ir vertinamos ES gairės dėl smurto prieš moteris bei mergaites ir kovos su visų formų moterų diskriminacija ir ES gairės dėl vaikų ir ginkluotų konfliktų;
 2. ragina skirti konkrečių ir nemažų finansinių, žmogiškųjų ir organizacinių išteklių siekiant užtikrinti moterų dalyvavimą ir lyčių aspekto integravimą užsienio ir saugumo politikos srityje; ragina pasiekti lyčių lygybės tikslus policijos, karinėse, teisingumo ir teisinės valstybės misijose bei taikos palaikymo operacijose; ragina ES valstybes nares aktyviai skatinti moterų dalyvavimą dvišaliuose ir daugiašaliuose santykiuose su ne ES valstybėmis ir organizacijomis;
 3. labai ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę taip pat stiprinti ES darbo grupę moterų, taikos ir saugumo klausimais, kuri turėtų peržiūrėti, kaip priimami ir įgyvendinami nacionaliniai JT Saugumo Tarybos rezoliucijų 1325 ir 1820 veiksmų planai, atlikti sistemingą bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) misijų analizę lyčių požiūriu ir stebėti ES delegacijas nuo konfliktų nukentėjusiose šalyse ir zonose bei šias delegacijas konsultuoti;
 4. mano, kad Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) įsteigimas yra itin gera galimybė sustiprinti ES vaidmenį įgyvendinant JT ST rezoliucijas 1820 ir 1325;
 5. taigi ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę ne tik užtikrinti lyčių aspekto integravimą, bet ir prisiimti ryžtingus ir aiškius įsipareigojimus personalo, finansinių išteklių ir organizacinės hierarchijos srityse;
 6. teigimai vertina įvairius renginius, pvz., atviras dienas, priėmimus ir kitų rūšių viešus renginius, kuriuos 10-ųjų JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1325 metinių proga organizavo mažiausiai trys ESGP misijos: EUPM, EULEX ir EUMM; teigimai tai, kad ES Civilinių planavimo ir vykdymo pajėgumai (CPVP) paskatino tai daryti; primena, kad ESGP misijos yra viena iš svarbiausių ES priemonių, rodančių jos įsipareigojimą siekti JT Saugumo Tarybos rezoliucijų 1820 ir 1325 tikslų nuo krizės nukentėjusiose šalyse ir regionuose;
 7. ragina vyriausiąją įgaliotinę-Komisijos pirmininko pavaduotoją ir ES valstybes nares į kiekvieną Tarybos sprendimą ir civilinės misijos įgaliojimą įtraukti nuorodą į JT Saugumo Tarybos rezoliucijas 1820 ir 1325 ir užtikrinti, kad visos ESGP misijos turėtų bent po vieną patarėją lyčių klausimais ir rezoliucijų 1820 ir 1325 tikslų įgyvendinimo veiksmų planą; ragina vyriausiąją įgaliotinę-Komisijos pirmininko pavaduotoją, ES valstybes nares ir misijų vadovus užtikrinti, kad bendradarbiavimas ir konsultacijos su vietos moterų organizacijomis taptų kiekvienos civilinės misijos įprasta dalimi;

8. ragina nustatyti atitinkamas skundų prieš viešojo sektoriaus subjektus procedūras, kurios itin padės pranešti apie seksualinį ir su lytimi susijusį smurtą; ragina vyriausiąją įgaliotinę-Komisijos pirmininko pavaduotoją, kad į kas šešis mėnesius teikiamą civilinių misijų vertinimą būtų įtraukta ir išsami ataskaita moterų, taikos ir saugumo klausimais;
9. primena, kad nuo 2010 m. liepos 30 d. iki rugpjūčio 4 d. rytinės Kongo dalies kasyklų rajone vyko masiniai grupiniai žaginimai, kad praėjusiais metais pranešta apie mažiausiai 8300 išžaginimo atvejų rytų Konge ir kad pirmajame 2010 m. ketvirtyje mažiausiai 1244 moterų pranešė, jog buvo išžagintos, o tai sudaro vidutiniškai 14 išžaginimų per dieną; ragina abi ES misijas Kongo Demokratinėje Respublikoje, EUPOL RD Congo ir EUSEC RD Congo, padaryti kovą su seksualiniu smurtu ir moterų dalyvavimą vienu iš prioritetų dedant pastangas reformuoti Kongo saugumo sektorių;
10. pabrėžia, kad labai svarbu, jog ES paskirtų daugiau moterų policijos pajėgų ir kariškių į ESGP misijas; pavyzdžiu galėtų būti moterų policijos pareigūnių kontingentas JT taikos palaikymo pajėgose Liberijoje;
11. pažymi, kad reikia nustatyti ES darbuotojų, tarnaujančių karinėse ir civilinėse misijose, elgesio kodeksą, kuriame seksualinis išnaudojimas būtų pasmerkiamas kaip nusikalstamas elgesys;
12. ragina JT Saugumo Tarybos rezoliucijų 1325 ir 1820 įgyvendinimą įtraukti į ES strategijos atskiroms šalims dokumentus ir teikti didesnę finansinę paramą nuo konfliktų nukentėjusių šalių moterų dalyvavimui Europos procesuose; taip pat ragina vyriausiąją įgaliotinę-Komisijos pirmininko pavaduotoją, už vystymąsi, plėtrą ir humanitarinę pagalbą atsakingus Komisijos narius padaryti, kad moterų, taikos ir saugumo klausimų aspektai būtų neatskiriama išorės finansinių priemonių, pvz., EIDHR, ECI, IPA, o ypač DCI ir IfS, planavimo ir programavimo dalis;
13. pabrėžia, kad Europos Komisija turėtų sudaryti galimybes smulkesnėms NVO gauti subsidijas pagal Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonę (EIDHR); primena, kad šiuo metu daugeliui smulkiųjų moterų organizacijų sunku susitvarkyti su sudėtinga paraiškų procedūra;
14. ragina už vystymąsi atsakingą Komisijos narį remti moterų organizacijų darbą konfliktų paveiktose zonose; ragina vyriausiąją įgaliotinę-Komisijos pirmininko pavaduotoją panaudoti ilgalaikį stabilumo priemonės (angl. IfS) komponentą skiriant finansavimą moterų dalyvavimui su taika, saugumu ir susitaikymu susijusiuose procesuose remti ir sistemingai numatyti lėšų moterų, taikos ir saugumo klausimams visose trumpalaikėse priemonėse, kurios finansuojamos pagal stabilumo priemonės 3 straipsnį;
15. mano, kad ES delegacijos turėtų informuoti pilietinės visuomenės organizacijas, pvz., vietos moterų organizacijas, apie savo veiksmus konfliktų zonose ir planuodamos politiką konsultuotis su pilietinės visuomenės organizacijomis;
16. ragina paskatinti moteris aktyviau įsitraukti į iniciatyvas, kuriomis siekiama rasti konfliktų sprendimus, pavyzdžiui, atlikti tarpininkų ir derybininkų vaidmenis ir padėti įgyvendinti konflikto sprendimo priemones;

17. ragina vyriausiąją įgaliotinę-Komisijos pirmininko pavaduotoją inicijuoti kasmetinį renginį su moterimis lyderėmis, kuris papildytų JT Pasaulinę atvirąją moterų ir taikos dieną, po kurios būtų rengiami ES delegacijų pranešimai ir tolesni veiksmai;
18. pabrėžia, kad būtini nacionaliniai veiklos planai, kuriuose turėtų būti nurodomas nacionalinės strategijos įgyvendinimo tvarkaraštis, nustatomi realūs tikslai bei priežiūros priemonės ir pagal kuriuos moterys turėtų būti skatinamos dalyvauti taikant kontrolės, vertinimo ir priežiūros priemones;
19. paveda savo Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Jungtinių Tautų Generalinio Sekretoriaus specialiajam atstovui seksualinio smurto per ginkluotus konfliktus klausimams ir neseniai paskirtai JT už lyčių klausimus atsakingo subjekto (JT Moterų) vadovei.